

Durmuş Hocaođlu

Silâhı Bırak, Masaya Gel: II

Yeniçağ, “Analiz”., 10 Nisan 2006, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 380; 2006-042; Nisan-05

YENİÇAĞ

Hız. Ali’ye atfedilen, “sözün iki dudağının arasında kaldığı müddetçe senin esîrindir, iki dudak arasından çıktıktan sonra sen onun esîri olursun” meâlindeki vecîzenin milyonlarca kere doğrulanmış misâllerinden en sonuncunu Sayın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın içine düşmüş olduğu duruma mükerreren görme imkânımız doğdu. Filhakîka öyle; şimdi Sn. Başbakan, sözlerinin esîri olmuş vaziyette; tavzihler ve te’viller ardarda geliyor. Nitekim, bu yazının ilk bölümün yayınlandığı gün (8 Nisan, Cumartesi), yeni tashihler ve tavzihlerde bulunuldu. Bir toplantıda, “**Elde silâhla dolaşmaya gerek yok. Silâhsız bir şekilde masaya gelirsin, her şeyi konuşursun..**” şeklindeki beyânatının hâtırlatılması üzerine, celâllenen ve “Hiçbir yere evirip çevirmesinler. Bunlara kalkıp kılıf uydurmaya gayret etmesinler. Bizim alçaklarla, canilerle, hainlerle oturup konuşacak meselemiz yoktur” diyen Başbakan, sözlerinin devâmında, “Çok net söylüyorum. PKK terör örgütü ile Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti’nin masaya oturması söz konusu olamaz. Kimse bunu evirip çevirip bir yerlere çekmesin. Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı olarak da Tayyip Erdoğan hiçbir zaman böyle bir mesaj vermez. Benim mesajım, PKK terör örgütünün silahlı eylemcileri ve silahlı teröristlerini terörist olarak ilan etmeyen, onlarla bağıni koparmayanlara yöneliktir.” Aslında, Sayın Başbakan, “onlarla bağıni koparmayanlar” derken yine dikkatsiz ve patavatsız konuştuğunun, yine siyâsî bir hatâ işlediğini henüz farkında değil, bunu az sonra ele alacağız. Ama şimdilik devam edelim.

Basın’dan öğrendiğimize göre, DTP eşbaşkanlarının, ellerinde zâten silah bulunmayan legal bir siyâsî parti olduklarını ve dolayısıyla da bu çağrının muhâtabının kendileri değil PKK olması gerektiğini söylediklerinin hâtırlatması üzerine, Sn. Erdoğan “Çıksınlar çok açık ve net olarak PKK’nın terör örgütü olduğunu ilân etsinler” demiş ve müteâkiben, Başbakan’ın teklîfine icâbet ederek PKK’nın terör örgütü olduğunu ilân ve tasdik etmeleri hâlinde bir sonraki adımın ne olacağını sorulması üzerine de, “Demokratik hayatın içerisinde olduğunu ispatlamış olacaklar. Yoksa, takiye yapmak olur. Biz legal olan her partiyle rahatlıkla görüşürüz. Ama illegal bir yapıyı meşrulaştırma gayreti içerisine girenlerle de asla böyle bir görüşmeyi yapmam.” Diye cevap vermiş ve akabinde yöneltilen bir başka soru üzerine de, “Terör örgütleriyle masada yapılacak işimiz yok. Terör örgütleriyle zeminin neresi olduğu bellidir.” diyerek son noktayı koymuştur; tabii, muhtemelen ‘şimdilik’ son nokta.

Gelelim yukarıda “bunu az sonra ele alacağız” dediğimiz nâzik mes’eleye. Bunu ele almamız lâzım; çünkü, “Benim mesajım, PKK terör örgütünün silahlı eylemcileri ve silahlı teröristlerini terörist olarak ilan etmeyen, onlarla bağıni koparmayanlara yöneliktir” cümleleri yine, Sn. Başbakan’ın iki dudağının arasından kendisini kurtuluş fidyesi çok ağır bir esâret mahkûm edecek ve ileride önüne getirilebilecek bir kelâm olup ilk beyânatlarıyla birlikte ele alındığında, müşânünileyhin hâla aynı noktada durduğunu hissettirmektedir. Sâhi, ne mânâdır, DTP yöneticilerini işâret ederek “PKK terör örgütünün silahlı eylemcileri ve silahlı teröristlerini terörist olarak ilan etmeyen, onlarla bağıni koparmayanlar” demek? Hiçbir şekilde te’vil edilemez ki, mâzilerinde PKK ile organik bağları bulunduğundan ve el’ân dahi,

bu bağı korumaya devam etmekte olduklarından başka bir manâ değildir. Şu hâlde başlanılan noktaya avdet edilmiş olmaktadır: DTP sûretâ kanunî olmasına karşılık, hakikat hâlde, kamuoyu vicdânında çoktan hükmü verilmiş olduğu üzere, ve bizzat Sn. Başbakan'ın ifâdeleriyle, “alçaklarla, cânîler, hâinler” olan PKK'nın işbirlikçileridir, uzantılarıdır.

Şu hâle göre muhâkemeyi, Sn. Başbakan'ın bütün beyânatlarını birlikte mütâlea ederek yürütmeye devam edersek, varılacak netîce şu olmaktadır, ister-istemez: Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı, “alçaklarla, cânîler, hâinler” olan PKK'nın işbirlikçileri, uzantıları ve yürürlükteki kanunlara şeklen riâyet eder görünen temsilcileri gibi durmakta olan DTP yöneticilerini, ıslahı nefis edip nedâmet getirmeleri, silah bırakmaları durumunda, siyâseten muhatap kabûl etmeye sıcak bakmaktadır. Nasıl ve neye “sıcak” bakma dersiniz, onunda şifresi kendi çinde gizli: “Masaya oturmak”; tıpkı mütebahhir âlim ve nûru yeri göğü kaplayan büyük aydın Murat Belge gibi [“İki Taraf”, *Radikal*, 8 Nisan 2006, Cumartesi]. Evet: “Masaya Oturmak”; ne için? Bu terim bile anlatıyor tek başına ne için olduğunu: “Ne istiyorsunuz, kaçtan aşağı olmaz, neresi senin olacak, neresi bende kalacak” filân.... Düpedüz, artık bir bütün olarak kendi ülkemiz olmaktan çıktığı düşünölen Türkiye'de, bir başka siyâsî otorite ile siyâsî pazarlık; başkası değil.

Şüphesiz Sayın Başbakan'ın böyle bir mânâ kastetmiş olduğunu demek istemiyorum; demem şu ki, Dünya Söz'ün üstüne kuruludur ve dahi ağızdan çıkan söz, namludan çıkan mermi gibidir; bunun için de dokuz kere nişan almadan tetiğe basmamalı, ağır-ağır, usûletle ve suhûletle ve teemmülle düşünerek konuşmalıdır, bâhusus, böyle bir mevkiye bulunanlar.

